

РЕШЕНИЕ

№ 2069

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10949** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба вх.№ САГ19-ТК00-57-/19/16.09.19г на К. М. Л. от [населено място] против Заповед № РА-30-264/29.08.19г на Гл.Архитект на СО, с която на осн. чл. 225а ал.1 вр. чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Пристройка-входно антре“, находящ се в ПИ № 68134.1937.572 /УПИ III-572/, кв.8а по плана на [населено място], м.“Г. глава“, [жк], район „В.“, [улица].

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски по делото. Сочи се, че строежът попада в имота, ползван от жалбоподателя, като е прикрепена към основната сграда по такъв начин, че премахването му ще застраши устойчивостта на сградата. Пристройката не уврежда интересите на другия съсобственик в ПИ, не са нарушени нормите за отстояние и за плътност на застрояване в имота, поради което са налице основания за нейното узаконяване. В уточняваща жалба от 24.10.19г се сочи, че строителството е изпълнено от жалбоподателя през 2018г, в съсобствен имот/без съгласието на съсобственика/, без одобрени строителни книжа/депозирани са такива за одобряване, но не са одобрени и до момента/, като пристройката е долепена до общ сутерен/от общата сграда, чийто общи части също като ПИ не са поделени между съсобствениците/. В съд. заседание жалбоподателят се представява от адв. С. /оригиналното адв. пълномощно е представено по първоначално образуваното д.№ 10689/19г на АССГ/, като поддържа жалбата и потвърждава, че пристройката е строеж и то от пета категория по см. на ЗУТ. Няма искания по доказателствата /, въпреки указанията на Съда/, моли за

присъждане на адв. хонорар в размер на 250лв /една четвърт от хонорара от 1000лв по общото адв. пълномощно за оспорване на общо четири заповеди/ и 10лв дър.такса.

Ответникът Гл.Архитект на СО се представлява в съд.заседание от юрк. И., като оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана. Сочи, че по делото е безспорно установено/тъй като не се оспорва от жалбоподателя/, че пристройката е строеж по см. на ЗУТ, от пета категория/което доказва материалната компетентност на издателя на акта/, изграден след 2001г, без строителни книжа.Моли се за потвърждаване на заповедта и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят моли като заинтересована страна по делото да се конституира и съсобственика на имота, въпреки, че не е адресат на заповедта за премахване.Съсобственикът И. Л. депозира писмено становище по делото, като потвърждава, че ПИ и общите части на сградата не са поделени, строежът е извършен от жалбоподателя през 2018г, без строителни книжа и без съгласие на съсобственика.Пристройката е долепена до северната стена на общата къща, няма трегер и е под съществуващата плоча на къщата, като не е захваната за къщата.Пристройката ограничава достъпа на съсобственика И. Л. до общия вход на сградата, както и ползването на общите части от сутерена, тавана и стълбите от сутерена до тавана.Незаконните строежи, осъществени от жалбоподателя не са предвидени в арх.проект на сградата от 1986г и са довели до поява на пукнатини в етаж на съсобственика И. Л..В сградата е нямало теч от покрива, както твърди жалбоподателят като причина за извършване на неза.строежи.Съдът е отказал конституирането на з.страна по делото с Определение от 11.11.19г, тъй като съгл. константната практика на ВАС страни в съд.производство по оспорване на заповеди за премахване на незаконен строеж са само адресатите на заповедта и органа-издател/съсобственици, които не са адресати, не се конституират като з.страни по делото/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока по чл. 215 от ЗУТ, съобразно разпоредбите на АПК, от лице с активна проц.легитимация по чл. 149 ал.2 т.1 от ЗУТ/адресат на акта/, пред надлежния съд/според местонахождението на имота/, срещу инд.адм. акт по см. на спец чл. 214 от ЗУТ. Поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

По повод жалби от съсобственика И.Л./братовчед на жалбоподателя/ до района /първата е от 01.08.18г/ относно извършено незаконно строителство в съсобствения му имот / ПИ № 68134.1937.572 /УПИ III-572/, кв.8а по плана на [населено място], м.“Г. глава“,[жк], район „В.“, [улица]/, служители по контрол на строителството от район „В.“-СО са извършили проверка на място на 19.06.18г, като на 25.06.18г Зам.Кметът на район „В.“ е изпратил на жалбоподателя уведомление/л.54/ да премахне доброволно в 60-дневен срок от получаване на уведомлението констатираните в съсобствения имот общо 4 бр. незаконни строежа. С писмо от 17.10.18г Зам.Кметът на района уведомява двамата съсобственици, че в техн.архив на района не е налична строителна документация за процесната пристройка, като следва в 10дневен срок да представят строителната документация за пристройката/от северната страна на сградата/.

Служители по контрол на строителството от район „В.“-СО са извършили отново проверка на място на 22.07.19г, обективизирана в КА № 2019-20/22.07.19г. Видно от него, ПИ е съсобствен между жалбоподателя и И. Л./депозирал доказателства и

становище по делото, без да е страна/. Строежът „Пристройка-входно антре“ е извършен от жалбоподателя, през 2018г по данни на жалбоподателя, без строителни книжа , без съгласието на съсобственика И.Л., като представлява строеж от пета категория по чл. 137 ал.1 т.5 от ЗУТ. Строежът е незаконен по см. на чл. 225 ал.2 вр. чл. 148 ал.1 от ЗУТ /извършен без издадено Разрешение за строеж/, като представлява пристройка-входно антре, долепен до входа на сутерена от северната страна на съществуващата жилищна сграда/основно строителство в ПИ/, с размери 4.60м/1.60м и височина 2.40м.Пристройката е масивна, с излята стоманобетонна плоча с дебелина 0.10м, върху подова бетонна плоча, на която стъпват ограждащи стени от тухли итонг, с монтирана врата и ПВЦ дограма.Пристройката е неизмазана, като с преградна стена са обособени в нея две помещения.КА е връчен лично на жалбоподателя на 22.07.19г, като към него има приложен снимков материал.В срока, изтекъл на 12.08.19г, жалбоподателят не е депозирал възражения срещу КА.

Въз основа констатациите от КА, ответникът е издал оспорваната Заповед № РА-30-264/29.08.19г , с която на осн. чл. 225а ал.1 вр. чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Пристройка-входно антре“, с определен 60дневен срок за доброволно изпълнение на заповедта/считано от влизането ѝ в сила/. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 13.09.19г, като е депозирал жалбата си до съда на 16.09.19г.

Съдът с нарочни актове от 25.10.19г и от 29.10.19г е отхвърлил доказ.искания на жалбоподателя за допускане на двама негови свидетели, които да потвърдят сочения от него самия момент на строителството -2018г/доколкото този момент не е спорен между страните и се признава в жалбата/, както и за допускане на СТЕ с въпрос дали премахването на пристройката ще се отрази на устойчивостта на сградата/този въпрос ще се изследва едва при предприемане на действия по изпълнение на заповедта, ако и когато влезе в сила/, както и с въпрос дали строежът /като такъв извършен през 2018г, без строителни книжа, представляващ строеж от пета категория по см. на ЗУТ –факти, неоспорвани от жалбоподателя/ е бил изграден при спазване на изискуемите отстояния.

Съдът е дал на 29.10.19г на страните указания по доказателствата/л.39/, като е дал възможност на жалбоподателя да представи относими доказателства /строителни книжа за строежа/ и да направи относими и допустими други доказ.искания/освен отхвърлените от съда/.С Разпореждане от 04.10.19г е указано на жалбоподателя да представи строителни книжа за пристройката.Всички указания са повторени отново в съд.заседание на 15.01.20г.Жалбоподателят не е представил никакви доказателства.

При което и при наличието на изрично потвърждаване от жалбоподателя, Съдът намира за безспорно установено, че процесният обект е строеж по см. на ЗУТ, от пета категория по см. на чл. 137 ал.1 т.5 от ЗУТ, извършен през 2018г от жалбоподателя, без строителни книжа и без съгласието на съсобственика му И.Л. /в ПИ и в сградата/.

Видно от комбинирана скица, ПИ № 68134.1937.572 е с площ 914 кв.м., като УПИ III-572 е с площ 921 кв.м.; пристройката е със ЗП 7.36 кв.м, видно от размерите по КА; ПИ е съсобствен между жалбоподателя и И.Л., като видно от съд.делба от 31.03.76г по гр.д.№ 693/76г на СРС, е направена делба на жилищната сграда/по етажи, но не и на общите части/; в КККР10г, изменена през 2011г, /видна от комб.скица/ не е отразена като съществуваща процесната пристройка от северната страна на сградата/следователно към 2011г не е съществувала/; действащ РП е по Заповед № Рд-50-27/06.02.04г на Кмета на район „В.“/няма отразени в комб. скица предвиждания

на РП относно процесната пристройка/като отразено петно за застрояване/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му по делегация правомощия съгл. Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г, изменена със Заповед № СОА19-РД09-934/01.0719г на Кмета на СО, и предвид местонахождението на имота и категорията на строежа/пета/.

Заповедта е издадена при спазване на изискванията за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания, както и реквизитите по спец.норми на ЗУТ.

Заповедта е издадена без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила от органа, като са изяснени относимите факти и обстоятелства от значение за случая съгл. Чл. 35 от АПК, а правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. Същият е присъствал лично при съставянето на констативния акт, получил го е срещу подпис лично, не е депозирал възражение в законовия срок.

Заповедта е и материално законосъобразна. Действително е налице незаконен строеж /т.е. изграден без строителни книжа съгл. чл. 225 ал.2 т.2 вр. чл. 148 ал.1 от ЗУТ/; пристройката е строеж по см. на §5 от ДР на ЗУТ/факт, изрично потвърден от жалбоподателя в уточн. жалба и в съд.заседание/, като представлява масивна стоманобетонова постройка със ЗП от 7.36 кв.м. с описани в КА размери и конструкция; строежът е от пета категория по чл. 137 ал.1 т.5 от ЗУТ/което определя мат.компетентност/-факт изрично потвърден от жалбоподателя в съд. заседание; строежът е извършен от жалбоподателя, през 2018г, без съгласието на съсобственика/ по твърдения на самия жалбоподател, които кореспондират с установяванията от КА/; строежът не е отразен в КККР като съществуващ през 2011г /което означава, че строежът е извършен след 2011г, във вр. § 127 от ПЗР на ЗУТ/; строежът не е предвиден за изграждане по действащия РП 04г или в някой от предходните РП/всички те отразени в комб.скица по делото/. При изрично потвърждаване от страна на жалбоподателя, че констатациите на ответника, обективирани в КА, са верни, не е било необходимо ответникът /като носител на доказ.тежест по чл. 171 ал.1 от АПК/, да ангажира доказателства по делото в подкрепа на установяванията си в КА /част от адм.преписка/. Отделно от това жалбоподателят, въпреки указанията, не е ангажирал доказателства за законосъобразното изграждане на строежа /т.е. строителни книжа/. Не са представени и последващ Акт за узаконяване, не се твърди и търпимост на строежа/няма и как да е търпим, тъй като строежът е извършен през 2018г по данни на самия жалбоподател, а § 16 и § 127 от ПЗР на ЗУТ не обхващат период след 2001г/.

Заповедта отговаря напълно на целта на закона, като правните й последици ще кореспондират напълно с целта на ЗУТ по контрол на незаконното строителство. Както е указано вече на жалбоподателя, дали премахването на пристройката ще компрометира устойчивостта на самата жилищна сграда, е въпрос, който ще подлежи на разглеждане от органа по изпълнението едва във фазата на изпълнителното производство/ако заповедта влезе в сила и се приведе в изпълнение/, вкл. чрез допускане на експертиза тогава.

Заповедта е правилна и законосъобразна и следва да се потвърди, като при този изход на делото искането на ответника за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 от АПК.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в мин.размер на 100лв, съгл. чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ САГ19-ТК00-57-/19/16.09.19г на К. М. Л. от [населено място] против Заповед № РА-30-264/29.08.19г на Гл.Архитект на СО.

ОСЪЖДА К. М. Л. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 100лв / сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14дневен срок от съобщението с касационна жалба пред ВАС.

Съдия: